

Họ, tên thí sinh: ..

.....Số báo danh:.....

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Em ạ, tôi thật sự mong tuổi trẻ hãy đầu tư vào việc đi hơn nữa! **Đi để học, đi để lớn lên, đi để hiểu xung quanh và hiểu thế giới, hiểu con người...** Và quan trọng nhất là đi để hiểu rõ hơn về chính mình! (...)

Tôi từng gặp nhiều bạn đã tốt nghiệp đại học, nhưng chỉ đơn thuần là thợ học, thợ thi, cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy, chẳng hiểu mình muốn gì thích gì, và thế là cũng chẳng biết chọn nghề đúng, chọn người yêu đúng, chọn chồng chọn vợ đúng được.

Em đã từng bao giờ đặt ra cho mình câu hỏi: "Tôi là ai?" Hình như ở những vùng đất mới, giữa những người xa lạ, giữa những công việc khác thói quen thường ngày, ta dễ nhìn thấy mình rõ hơn. Do vậy, những chuyến đi, không chỉ là cuộc du hành tìm hiểu thế giới bên ngoài, mà quan trọng hơn là để tìm hiểu ngược vào thế giới bên trong của chính mình!

Đi là để tới, tới những góc ngách bí ẩn sâu trong chính trái tim em. Đi để hiểu được đam mê của mình. Đi để bao dung hơn, rộng lượng hơn trong đánh giá người khác, đi để mình biết chấp nhận những khác biệt, và mình có quan điểm đa chiều hơn trong nhìn nhận một vấn đề.

(Trích *Ai cũng xứng đáng được hạnh phúc*, Trần Thu Hà, NXB Văn học, 2018, trang 71,72)

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích.

Câu 2. Theo đoạn trích, tác giả từng gặp những người nào đã tốt nghiệp đại học mà chưa thực sự hiểu rõ về chính mình?

Câu 3. Chỉ ra và phân tích hiệu quả nghệ thuật của biện pháp tu từ được sử dụng trong câu văn in đậm.

Câu 4. Anh/chị có đồng tình với quan điểm của tác giả: "Hình như ở những vùng đất mới, giữa những người xa lạ, giữa những công việc khác thói quen thường ngày, ta dễ nhìn thấy mình rõ hơn" không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về ý nghĩa của việc hiểu thế giới bên trong của chính mình.

Câu 2 (5,0 điểm)

Hồn Trương Ba: Nhập vào xác cu Tị? Tôi?

Đế Thích: Chứ sao! Ông với anh hàng thịt là hai người xa lạ, còn ông với thằng cu Tị đã từng quán quýt quý mến nhau, ông sống trong thân thể thằng bé chắc sẽ ổn...

Hồn Trương Ba: Ông cho tôi suy nghĩ một lát đã... Việc này bất ngờ quá! (ngồi xuống, nghĩ ngợi) Nhập vào cu Tị... (lắm bầm) Tôi, một ông già gần 60, cu Tị thì còn chưa bắt đầu cuộc đời, còn đang tuổi ăn, tuổi lớn, chạy nhảy vô tư... có ổn không nhỉ? (nhắm mắt lại) Thử hình dung xem nào...

sẽ phải giải thích cho chị Lua: Tôi không phải là con chị, chị ấy sẽ không người thương nhớ con. Có khi tôi còn phải sang nhà chị Lua ở... Rồi còn làng xóm, lí trưởng, trương tuần... Bao nhiêu sự rắc rối. Bà vợ tôi, các con tôi sẽ nghĩ ngợi, xử sự thế nào, khi chồng mình, bố mình mang thân mả thằng bé lên 10? Làm trẻ con không phải dễ! Mà cái Gái nhà tôi, nó sẽ nghĩ thế nào nhỉ?

Đế Thích: Chắc nó sẽ thích. Nó thân với cu Tị mà.

Hồn Trương Ba: (lắc đầu) Sợ chỉ càng oái oăm rắc rối hơn. Trẻ con phải ra trẻ con, người lớn phải ra người lớn. Thằng cu Tị bỗng thành ông nội, con bé đời nào chịu. Tôi đã lường trước thá bao sự không ổn, ông Đế Thích ạ.

Đế Thích: Trong thân một đứa bé, ông sẽ có cả cuộc đời trước mặt.

Hồn Trương Ba: Để rồi, chẳng bao lâu nữa, bà nhà tôi, bạn bè cùng lứa với tôi như bà Trương Hoạt lần lượt nằm xuống, mình tôi vẫn phải sống suốt bao năm tháng dằng dặc. Mình tôi giữa đám người hậu sinh. Những gì chúng thích thì tôi ghét, những gì tôi thích thì chúng chẳng ưa. Tôi sẽ như ông khách ngồi dai ở nhà người ta, mọi khách khứa đã về cả rồi, mình vẫn dậm dề nán lại. Tôi sẽ bơ vơ lạc lõng, hoặc sẽ trở nên thảm hại đáng ghét như kẻ tham lam, một kẻ lí ra phải chết từ lâu mà vẫn cứ sống, cứ trẻ khỏe, cứ ngang nhiên hưởng thụ mọi thứ lộc trời! Vô lí lắm! Không!

Tôi không thể cướp cái thân thể non nớt của cu Tị. (nhìn ra ngoài) Tiếng chị Lua gào khóc nghe đứt ruột! Mất đứa con, chị ấy làm sao sống được? (đột ngột) Ông Đế Thích, hồn cu Tị bây giờ ở đâu?

Đế Thích: Tôi đã nói với ông rồi: ra khỏi thân xác, hồn chẳng còn là gì nữa!

Hồn Trương Ba: Ông hãy đưa hồn cu Tị về nhập lại vào xác nó, cho nó được sống lại!

Phân tích nhân vật Trương Ba trong đoạn trích trên. Từ đó nhận xét về thông điệp nhân sinh được tác giả gửi gắm qua đoạn trích.

(Trích **Hồn Trương Ba, da hàng thịt**, Lưu Quang Vũ, **Ngữ văn 12**, tập một, NXB Giáo dục Việt Nam 2018, trang 150, 151)

-----Hết-----